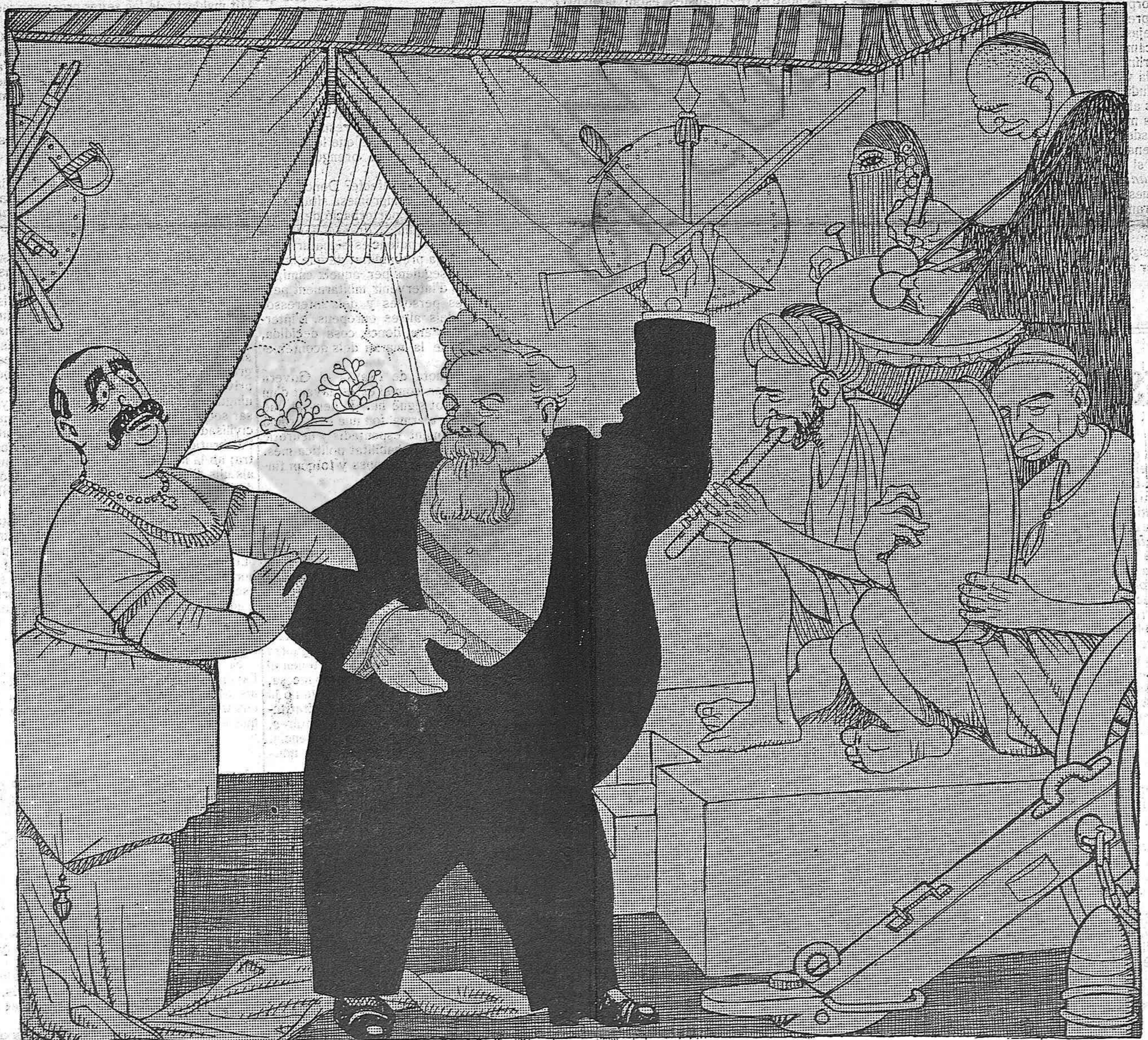

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
 (Antiga casa I. López Bernagoi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
 Fora de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

Al sarau del Marroc

M. FALLIERES: —¿Siguemhi?...
 CANALEJAS: —¿Siguemhi!... (Y... veiam còm acabarà aquet ball.)

havia de tancar-se el Parlament era al pany, se presentà una proposició, firmada pels senyors Azcárate, Salillas, Sol y Ortega, Pi y Arsuaga, Alvarez, Pau Iglesias y Carner, en la que's demanava que'l Govern dugués a les Corts un projecte de llei modificant el Codic de Justicia militar y un altre derogant la llei de Jurisdiccions.

Sotmesa a votació, 179 vots contra 23 declararen que no hi havia lloc a acceptar lo que proposaven els republicans.

De manera que:
 No's revisa el procés Ferrer.
 No's reforma el Codic de Justicia militar.
 Ni's deroga la llei de Jurisdiccions.
 Acordat això y després de tirar ràpidament un vel sobre l'emmaranyada qüestió d'Àfrica, les Corts han suspès les sessions pera reanular-les... quan al Govern li sembli be.

Avui, demà diumenge y passat demà dilluns, se celebrarà a Reus el primer Congrés regional d'Ateneus y Associacions de Cultura.

Són moltes les personalitats de Barcelona que han promès assistirhi, y tot fa esperar que l'iniciativa del Centre de Lectura d'aquella liberalíssima ciutat, organísador de l'interessant Congrés, se veurà coronat pel més felís exit.

En Jaurés, jefe dels socialistes francesos, ha dit que sota l'aparent amistat d'Espanya y Fransa en tot lo referent als assumptes d'Àfrica, s'hi amaga una secreta rivalitat que enclou un gran perill pera'ls dos pobles.

«Aquet perill—ha afegit—s'ha de conjurar sens perdua de temps.»

Mans a l'obra, doncs.

Si el perill realment existeix, molt pot contribuir a desvanèixe'l el mateix Jaurés ab la seva autoritat, més gran, dintre de l'actual situació política del seu país, de lo que les apariències donen dret a creure.

El banquet ab que'ls amics de *La Publicidad* se proposen obsequiar a la Redacció del popular diari republicà y al seu il·lustrat director, nostre bon amic don Emili Junoy, se celebrarà definitivament el proxím dijous, dia 20, a les 9 del vespre en el restaurant «La Terrasse».

Els diaris monàrquics han fet aquets dies la mar de broma perquè'ls veïns de Canillas d'Aceituno; poblet de la província de Màlaga, han proclamat la República.

Valdria més que en compte de burlarse de la desesperació d'un poble que sols obligat per la misèria s'ha sortit de la llei, procuressin posar remei a la situació de tants y tants altres Canillas, vexats, explotats y condemnats, com el de Màlaga, a morirse de fam, precisament per aquets mateixos senyors que avui fan befa de la seva innocenta etzegallada y's riuen dels seus crits de revolta.

Avui, ab el títol d'*Espanya Libre*, comensarà a publicarse a Madrid un gran diari rotatiu republicà independent.

El dirigirà el conegut periodista don August Vivero y estarà escrit per la redacció dimissionària d'*Espanya Nueva*.

Salut y prosperitat li desitgem al nou confrare.

de la sana llibertat!..
 Posa en un recó la butlla, treu la pols del cistell gran, y prepara't a arreglarnos els menús que tu ja sabs. Que'l filet cap dia ens falti, amanit ab aquell art que dona a aquet plat magnífic sabors quasi celestials. Que abundin les costelletes, tendres, sucoses, rajant encara la sang puríssima del ignocent animal. Porta'ns també alguns pollastres, que, ben rostits y trufats, no son despreciable menja en aquesta època de l'any. Porta'ns pernill, llangonissa, cap de porc, crestes de gall, salsitxes, ronyons, llomillo, tot, tot lo que an el mercat te fassi goig a la vista y sigui qüestió de carn. ¡Ja s'ha acabat la Quaresma!... Mariona, allà trobaras els quartos que necessitis per fer les coses com cal.—

Ja s'ha acabat la Quaresma. Està be. ¡Ja s'ha acabat!... Però ¿y l'altra? ¿Y l'horrorosa quaresma crudel, mundial, dels desdixats que, subjectes a la cinia del treball, després de llarga jornada ab prou feines tenen pa per mantenir als fills que'ls volten, digueume estimats germans, aquesta quaresma iniqua, quin dia s'acabarà?

C. GUMA

Els Janos regionalistes

No es d'ara que veiem als prohoms regionalistes manejar—més o menos destrament—dos jocs de cartes a l'hora.

Seguir a Madrid una tàctica política, contrària, quan no oposada totalment, a la desenrotllada a Barcelona, ha sigut en tot temps el gran truc pera'ls homes de la dreta catalana. Què molt, doncs, que una vegada més hagi sigut l'eterna dualitat de procediments la seva característica durant el gravíssim y decisiu període polític pel que acabem tot just de passar?

No es la conducta extranya dels homes de *La Lliga* cosa que'ns sorprengui ni acusi no vetat als nostres ulls. Ans be pot dirse que si en algun punt pot titllarse'ls de conseqüents, si en algun particular han donat proves d'una floable persistència, es precisament en la tasca gens agradosa ni recomanable de rentar la cara dels catalans ab un drap brut, segons gràfica expressió de la nostra gent.

Emperò, no significa lo que diem, que ab tot y sernos les seves manyes de sobres conegudes, per més que sapiguem la mena de gent ab la qual els lliberals de Catalunya havem de jurgarnos continuament els quartos, no siga d'agrair el que, una vegada més, els haja posat *El Poble Català* al descobert davant de la democràcia catalana. El fet de negarse a firmar la proposició incidental per la que's procurava obtenir de la Cambra de diputats la declaració expressa del gust ab que's veuria la presentació d'un projecte de llei modificant el Codic de justicia militar y la derogació de la llei de Jurisdiccions, cosa es que no té dibuix. El comportament dels diputats regionalistes en aquet particular ha vingut a coronar la campanya jesuítica, encoberta, duta a cap vergonyosament per *La Veu*, que inútilment ha tractat de rentar an en Maura y en Lacierva del riu de sang que ha d'ofegarlos.

Ab quin dret, després de lo succeït, se queixaran els homes que inspiren la política de *La Lliga* de que, lluny d'entrar ab ells en pactes ni combinacions de cap mena, els dongui el poble de Catalunya l'espatlla, tants cops com an ell tractin d'aproparse?

La transcendència de negar la seva firma a la proposició dels senyors Azcárate, Salillas, Sol y Ortega, Pi y Arsuaga, Melquíades Alvarez, Pau Iglesias y Carner, se fa encara més grossa y resulta més covarda si's recorda que al comportament innoble y als excessos de llenguatge dels orgues regionalistes barcelonins devem, els qui ab la ploma o de paraula als nostres conciutadans ens dirigim, la creació de la llei de Jurisdiccions.

La solapada defensa dels fuselladors del poble que durant la discussió del debat Ferrer

¿Y l'altra?

Ja s'ha acabat la Quaresma.

—Mariona—diu tot dinant, el bon senyó a la criada:— Desde avui ja pots tornar a la dolça vida antiga. ¡Prou ens hem mortificat!... Sí!.. Basta ja de llagostes, basta ja de calamars, no'ns vinguis més ab llenguados ni ab peixos daurats o blancs. Set setmanas, ¡set setmanes! d'atiparnos d'aquets plats, amanits ab salsa verda y regats ab bon xampany ens han fet aborri en *totum* els frescos veïns del mar. ¡Ja s'ha acabat la Quaresma! Es a dir, s'han derrumbat les barreres que'ns privaven de recrea el paladar, condemnantnos al suplici dels llangostins depravats. Desde avui ¡visca la taula eclèctica y natural, parada ab totes les glories

La Veu ha vingut fent, y l'oposició al plan dels diputats que al Parlament s'han fet ressò de les justes aspiracions de l'opinió pública constitueixen un magnífic y poderós argument pera convence'ns de la necessitat d'establir una unió entre tots els ciutadans, pera foragitar de casa nostra als enemics (?) de Catalunya.

BAC DE RODA

LO DEL MARROC

En Lerroux, africanista

ELS telegrames de Madrid han donat compte del descontent que entre'ls radicals madrilenys ha causat l'actitut d'en Lerroux en la qüestió del Marroc. El capdill demagogic, que va resultant un perfecte governamental moderat, es, segons ell mateix confessa, partidari de l'intervenció militar.

Podem assegurar que entre'ls radicals barcelonins hi ha el mateix descontent. La massa del partit, responent al sentir general del poble espanyol, y particularment del poble català, no vol guerres ni aventures marroquines, pera les quals no està Espanya preparada ni'n pot treure cap positiu profit.

De l'actitut d'en Lerroux en el problema d'Àfrica, ne donen idea les ratlles següents, que còpiem del diari madrileny *La Mañana*:

Del estudio que hemos venido haciendo sobre la actitud de los personajes políticos y de la Prensa en lo tocante al problema de Marruecos hemos llegado a la siguiente opinión, que exponemos francamente.

Personajes y periódicos pueden clasificarse en las siguientes categorías:

Algunos comprenden toda la importancia y transcendencia que el problema tiene para España, y son partidarios de la acción máxima dentro de los medios posibles y convenientes.

Otros van llegando a la misma comprensión; pero tratan de disimularla por creer que el declararlo puede acarrear pérdida de popularidad ó de lectores.

En el segundo grupo figuran ahora Lerroux y los radicales, a cuyo órgano en Madrid se le escapa anoche, entre muchas nebulosidades, reservas y equilibrios, esta confesión: «Indudablemente, España no puede enagenar su porvenir comercial, industrial y civilizador en el Norte de Africa.»

Res: que aviat en Lerroux s'haurà identificat ab la política africanista del deliciós ximplet doctor Maestre!

Hi ha qui creu que l'actitut d'en Lerroux es deguda als meravellosos projectes que ha concebut respecte al Marroc. Les seves extraordinaries condicions de comerciant, que's descobrí ell mateix mentres menjava el *duro pan de la emigración*, tindrien un ample camp d'acció en les terres marroquines. Podria obrir un cinemàtograf en cada aduar, fundar una societat d'irrigació a les valls de l'Atlas y, en combinació ab don Gonsal de Rivas, preparar el negoci de la portada d'aigües a les principals poblacions de l'imperi mogrebi.

Fransa, tota la regió aont se produeix el xampany està sublevada. ¿Per què?

Volent el Govern prendre les degudes precaucions pera que'l credit d'aquet famós vi no sufrís perjudici, ha dictat algunes mides que ara seria llarg explicar y que'ls viticultors, lluny de creure'ls favorables, consideren totalment oposades als seus interessos. D'aquí la revolta que desde fa bastants dies agita aquelles terres, ja per naturalesa les més efervescentes de l'hermosa Fransa.

Ab tan sensible motiu no tenen fi ni compte les botelles de xampany que han sigut trencades pels revoltosos y les botes d'aquet vi que han sofert les seves ires.

Un telegrama assegura que en algunes poblacions el xampany, el preciós xampany, corre a rius pels carrers.

A certs regidors barcelonins, ¡còm se'ls deuen encendre els ulls al llegir aquesta noticia!

—¡Mai—deuen pensar—mai en les nostres anades a Moncada hem arribat a tant!...

¿Se'n recorden de don Fernando Merino, aquell ministre de la Governació tan graciós, que tenia l'especial merit d'agrarar totes les vagues y qüestions obreres en les quals ell intervenia pera arreglarles?

Doncs ara, ab ocasió de l'última crisis, pretenia l'home *nada* menos que quedarse ab la direcció del Banc d'Espanya, carrec, com tothom sab, esplèndidament pagat y de molt poca feina.

Afortunadament en Canalejas, que ja està d'ell fins al cap d'amunt, li ha dit que per ara són verdes, y que's prengui la molestia de tornar a donar una passada dintre d'un parell d'anys.

Ha fet be don Josep.

Si en Merino arriba a atrapar la prebenda que sollicitava, pobre Banc!...

De segur que l'endemà mateix se li trenca una pota.

Exposició o Encants?

Diu que'ls tradicionalistes de la Riera de Sant Joan organisen una Exposició d'uniformes, banderes, canons, armes, bagatges y documents de la última guerra catalana.

Els veïns faran be en denunciariho a la Comissió d'Higiene.

Perquè allò no serà exposició...

Serà una parada de trastos pera desinfectar.

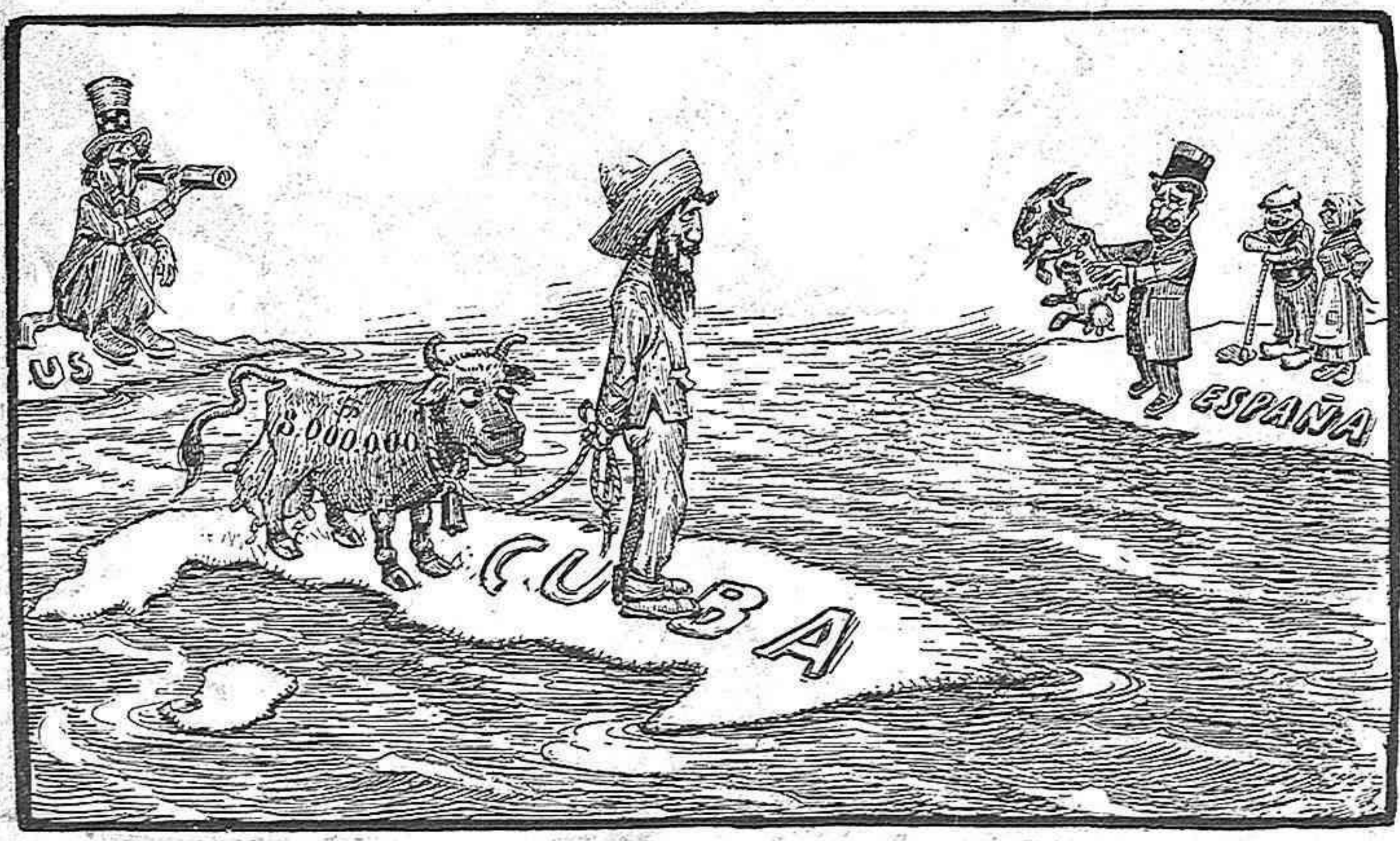
Un dialleg cassat al vol el passat diumenge:
 —Ont va, senyora Amparo, ab aquest ull tan vermell y tan irritat?
 —Ah, es un ram de sang.
 —Y per què surt de casa, aixís?
 —Es que'l porto a beneir.

Dijous passat, al Casino:
 —Mira, tu, què diu el diari!...

LA CARICATURA AL EXTRANJER

Publiquem aquesta caricatura pera que'ls nostres lectors vegin quin es l'estat de la opinió cubana—perfectament sintetisada en l'adjunt gravat—en lo referent al projectat tractat de comers entre aquella república y Espanya; projecte que, com tothom preveu, fracassarà per culpa de la Tabacalera espanyola, obstinada en conservar els seus privilegis.

El tractat de comers ab Espanya

CANALEJAS:— Vaja, ¿vols la cabra a cambi de la vaca?... ¿Sí o no?
 EL POBLE CUBA:— Cà barret!... Ja s'ha acabat el temps dels bobos.

(De La Política Cómica.—Habana.)

—Què diu?
—Que'l Centre Conservador ha sigut invitat per l'Associació del Via-Crucis a...
—No parlis més... A pujar el Calvari!

En l'iglesia d'un poblet de montanya, *cuyo nombre no hace al caso*, no fa gaires dies, un pare sermoneire feia la prèdica en elogi d'un sant.

—Ont el posarem, aquet varó insigne?—
—Entre'ls sants?... Es poc. Entre'ls àngels? També es poc. Entre'ls serafins?... Entre querubins?...

Un feligrès, alsantse, fastiguejat:
—Posi'l en aquesta cadira, que jo me'n vaig.

De don Alejandro fa dies que no se'n sab res.

Y diu que, quan estan quiets, es quan treballen més, els revolucionaris.

Però ell tant es que fassi el mut com el xerraire. Com que, pera fer la Revolució, ja no compta ab generals...

—Ab generals?—interromprà algú, esverat.
—No s'alarmin. Ab *generals* simpaties, volem dir.

Veü de gazetilla:
«La «Unión Federal» piensa instalar su *Casal de la Democracia* en el Teatro Imperio.»

Molt be.
Molt be que'ns fem amos de l'imperi, però procurem no enlairar cap emperador.

Quan tornin a obrirse les Corts s'entrarà de ferm en la discussió de la llei del Servei Obligatori.

A l'efecte, els clericals ja preparen una esmena demanant l'exempció a favor dels aprendents de capellà.

De modo que ja ho sabeu, *madres que tenéis hijos*.

Si la cosa s'aprova, d'ara endavant, a Espanya..., o tots armats o tots seminaristes.

A Saragossa s'ha suicidat un regidor radical, per falta de recursos.

Comentari d'en Vinaixa:
—No n'hi ha pera tant, me sembla!

Una feligresa que sentia debilitats amoroses pels capellanets joves, va rebre un dia a un pare confessor a la seva cambra.

L'endemà la noia s'excusà dient que'l mossén hi havia entrat sense ella adonarse'n.

—Per que no tancaves ab clau?—li deia sa mare, escandalitzada.

—Ja ho he fet..., però quan ell ha sigut dintre!

ENDEVINALLES

XARADES

I
No fa molts jorns, cap al vespre, vaig sortir vers una plana, ont vaig trobarhi la joia que més a ma vista halaga. Dos lluny ja la vaig conèixer hu sa gesta tan galana;

y al crit *dos*:—*Tercer ab quart!*—
va veni a mi ma companya.
Va parar damunt mos brassos, quins l'estrenyeren ab ganes, y als plural *quinta-tercera* ab immens goig vaig besarla.
Un instant els ulls va cloure, després del que va endressarme hu forma d'una *total* el llampec d'una mirada!

BADÓ DE CASTELLBISBAL

II

Part de persona la *prima*; la *segona* es animal; y una eina de molt profit trobareu en el *total*.

RAMON VALLS

MUDANSA

El *Tot* de la *Tota* estava mirant d'una *tot* la marca a la *toia* d'una barca que aleshores arribava.

JOSEP MATEU

JEROGLIFICS

I

DA DI DO DU
DU DÓ ÒI DÀ
+ + +

JOAQUIM BOFILL

II

EL
A

J. P. (a) DREYFUS

CORRESPONDENCIA

Cavallers: P. S. P. (S. Paulo-Brazil): Ho sento molt, però per ara no pot ser; són molts que ho demanen. La suscripció val deu pessetes l'any.—
F. P.: No veu que, al cap de dos mesos, aquet fet ha perdut tota l'actualitat? Com es que fins ara no's recorda de comunicarnosel?... Ademés, tingui present aquell ditxo de sabiesa popular: «Qui no vulgui pols que no vagi a l'era».—
Vicens Lleixà: S'ha descuidat la solució al tinter, y ja compendrà que jo no m'haig pas d'amoinar en cercarla.—
Joan Mestres M.: Una mica arregladetes, podran anar totes tres.—
Ramon Grinyó: Tenint en compte la nova ortografia, la conversa no'ns serveix. De les targetes, me quedo ab la darrera.—
Arseniet Paniello y Inglés: No'm fa la pesada. Més enginy en les solucions, es lo que's necessita.—
Pep de les Castanyes: Es poc interessant. Entengui, per la generalitat dels llegidors.—
En Pep de la flauta: Les dues cantarelles que m'han fet més felis, són aquestes que van a continuació:

De nom te diuen *Roseta*,
y es un nom molt capritxós,
per xò'm dono per ditxós
en contemplar ta boqueta.

Ah, per això?... Y què té que veure una cosa ab l'altra?

«Por ti estoy sufriendo,
nita, día y noche...»
pensant ab lo día
que podré aná ab cotre.

Això rai, home... Presenti's per concejal.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olm; 8
Tinta, Ch. Lorrilleux y C.

La veu del Just

—El dia en que jo pugui desenganxarme de l'altra mà, ija veureu quin final té aquet tiberi!..